

The Holy See

Papin nagovor uz molitvu Andeo Gospodnji Nedjelja, 9. rujan 2018. [Multimedia]

Isus ozdravlja i našu gluhoću i nijemost

Draga braćo i sestre, dobar dan!

Evangelje ove nedjelje (usp. Mk 7,31-37) donosi zgodu o čudotvornom ozdravljenju gluhog mucavca po Isusovim rukama. Doveli su mu gluhog mucavca i zamolili ga da položi ruku na nj. On, međutim, izvodi nad njim nekoliko gesta: prije svega odvodi ga na stranu. Tom prigodom, kao i u drugima, Isus uvijek djeluje diskretno. Ne želi impresionirati ljudе, ne traži popularnost ili uspjeh, već želi samo činiti dobro ljudima. Tim stavom On nas uči da se dobro treba činiti bez buke, bez šepirenja, bez „razglašavanja na sva zvona“. Treba se činiti u tišini.

Kad se našao nasamo s njim, Isus utiskuje prste u uši gluhog mucavca, a slinom mu dotače jezik. Ova gesta upućuje na utjelovljenje. Sin Božji je čovjek uronjen u ljudsku stvarnost: postao je čovjekom, stoga može razumjeti bolno stanje drugog čovjeka i intervenira gestom u kojoj je uključeno samo njegovo čovještvo. Istodobno, Isus želi jasno reći da se čudo događa zbog njegove sjedinjenosti s Ocem: zbog toga je uzdigao pogled k nebu. Potom je uzdahnuo i izrekao odlučujuću riječ: „Effata“, što znači „Otvorи se“. I čovjek je odmah ozdravio: uši su mu se otvorile, jezik mu se razdriješio spona. Ozdravljenje je za njega bilo „otvaranje“ drugima i svijetu.

Ovo izvješće iz Evangelija naglašava potrebu dvostrukoga ozdravljenja. Prije svega ozdravljenja od bolesti i tjelesne patnje, kako bi se povratilo zdravlje tijela; iako se taj cilj ne može potpuno postići na ovoj zemlji, usprkos silnim naporima znanosti i medicine. No, postoji i drugo ozdravljenje, možda i teže, a to je ozdravljenje od straha. Ozdravljenje od straha koji nas tjera da marginaliziramo bolesnika, da marginaliziramo onoga koji pati, osobu s invaliditetom. Postoji mnogo načina marginaliziranja, čak i lažnim sažaljenjem ili uklanjanjem problema; čovjek ostaje gluhi i nijem kada se suočava s osobama koje muče bolesti, tjeskobe i teškoće. Prečesto bolesnik i patnik postaju problem, dočim bi zapravo trebali biti prilika da se izrazi brižnu skrb i solidarnost društva prema najslabijima.

Isus nam je otkrio tajnu čuda koje možemo ponavljati i mi sami te postati protagonisti onog „Effata”, tih riječi „Otvori se” kojom je vratio govor i sluh gluhenjemom čovjeku. Riječ je o tome da se otvorimo potrebama naše braće koja pate i trebaju pomoći, kloneći se sebičnosti i zatvorenosti srca. Upravo je srce, to jest duboka srž osobe, ono što je Isus došao „otvoriti”, oslobođiti kako bi nas osposobio u punini živjeti odnos s Bogom i drugima. Postao je čovjekom kako bi čovjek, čiju je nutrinu grijeh učinio gluhom i nijemom, mogao slušati Božji glas, glas Ljubavi koji govori njegovu srcu te tako i on sam naučio govoriti jezik ljubavi, prevodeći ga u djela velikodušnosti i darivanja.

Neka nam Marija, koja je potpuno „otvorena” Gospodinovoj ljubavi, izmoli milost da svednevice doživljavamo, u vjeri, čudo „Effate”, kako bismo živjeli u zajedništvu s Bogom i sa svojom braćom i sestrama.

Nakon Angelusa

Draga braćo i sestre, jučer je u Loretu, u Papinskom svetištu Svetog doma, proslavljen blagdan Rođenja Marijina i pokrenut projekt duhovnosti za obitelj: Kuća Marijine kuće svake obitelji. Povjeravamo Blaženoj Djevici inicijative toga svetišta i svih onih koji će, na različite načine, u tome sudjelovati. Danas se u Strasbourg slavi beatifikacija Alfonse Marije Eppinger, utemeljiteljice družbe Sestara Presvetog Spasitelja. Zahvaljujemo Bogu za ovu hrabru i mudru ženu koja je, kroz šutnju i molitvu, svjedočila Božju ljubav poglavito prema onima koji su bili bolesni u tijelu i duhu. Zaplješćimo svi zajedno novoj blaženici!
